

تأثیر سطوح گوناگون ویتامین C بر میزان تخم‌گذاری ملکه و پروتئین بدن زنبوران کارگر در کلنی‌های زنبور عسل (*Apis mellifera L.*)

اردشیر احمدی^۱، غلامعلی نهضتی پا قلعه^{۲*}، محمد امیری زندی^۳ و سعید عباسی^۴

۱ و ۳. کارشناس ارشد و استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنتندج، ایران، ۲ و ۴. استادیار و دانشجوی

کارشناسی ارشد، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج، ایران

(تاریخ دریافت: ۹۱/۷/۱۸-تاریخ تصویب: ۹۲/۲/۱۲)

چکیده

نقش ویتامین‌ها در تغذیه زنبور عسل بهویژه در مواقعی که تغذیه کمکی با شکر یا جایگزین‌های گرده مطرح می‌گردد اهمیت دارد. به همین منظور تأثیرات سطوح گوناگون ویتامین C بر میزان تخم‌گذاری ملکه و پروتئین بدن زنبوران کارگر مورد پژوهش قرار گرفت. در این آزمایش کلنی‌های استفاده شده از نظر جمعیت (۵ قاب) و ملکه همسن، یکسان‌سازی شدند و همراه با شربت شکر (۱:۱) در سه سطح ۲۰۰۰، ۴۰۰۰ و ۶۰۰۰ میلی‌گرم ویتامین C در هر کیلوگرم شربت و گروه شاهد که فقط شربت شکر مصرف می‌کردند، مقایسه شدند. عملیات صحرایی در مدت ۶۰ روز از دهم اردیبهشت ماه تا دهم تیر ماه (۴۵ روز تغذیه با شربت ویتامینه و ۱۵ روز بعد از مصرف) انجام گرفت. میزان تخم‌گذاری ملکه با استفاده از کادر تقسیم شده به مربع‌هایی با ابعاد ۵×۵ سانتی‌متر و پروتئین بدن بر اساس درصد وزن بدن اندازه‌گیری شد. نتایج آنالیز آماری نشان داد که بین تیمارها از نظر میزان تخم‌گذاری تفاوت معنی‌داری وجود داشت ($P < 0.05$). بیشترین میزان تخم‌گذاری ملکه مربوط به تیمار ۲۰۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم شربت (۹۰۴۹) سانتی‌متر مربع (P) بود و کمترین میزان تخم‌گذاری را تیمار شاهد (۴۸۴۸) سانتی‌متر مربع داشت. بررسی میانگین درصد پروتئین بدن زنبوران کارگر تغذیه شده با سطوح گوناگون ویتامین C نشان داد که تیمارها با یکدیگر تفاوت معنی‌داری داشتند (۰.۰۵). بالاترین درصد پروتئین بدن در تیمار ۲۰۰۰ میلی‌گرم ویتامین C در کیلوگرم شربت (۵۷/۴۵) درصد (P) بود و کمترین میزان را تیمار ۴۰۰۰ میلی‌گرم ویتامین در کیلوگرم شربت (۴۷/۵۰) درصد داشت. با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان گفت افزودن ۲۰۰۰ میلی‌گرم ویتامین C در کیلوگرم به تغذیه بهاره (شربت ۵۰ درصد شکر) سبب افزایش تخم‌گذاری ملکه و پروتئین بدن زنبوران کارگر می‌گردد.

کلیدواژگان: پروتئین بدن، تخم‌گذاری ملکه، زنبور عسل، ویتامین C

کم شدن فعالیت تخم‌گذاری ملکه است که آن هم فقط از طریق تغذیه مصنوعی زنبورها امکان‌پذیر است. ویتامین‌ها از مواد ضروری برای رشد و سلامت زنبور عسل هستند. زنبور عسل در مواقعی که از غذای طبیعی خود یعنی شهد و گرده گل‌ها تغذیه می‌کند، به دلیل تازگی و تنوع شهد و گرده گل‌ها از نظر تأمین مواد ویتامینی با کمبود مواجه نمی‌شود، ولی زمانی که تغذیه تکمیلی مطرح می‌شود و زنبورداران با استفاده از

مقدمه

میزان تخم‌گذاری ملکه افزون بر طول روز و شرایط آب و هوایی به مقدار شهد و بهخصوص به مقدار گرده‌ای که زنبورها وارد کنند، می‌کنند، بستگی دارد (Somerville, 2005). کمیاب شدن گل‌های شهدزا و گرده‌دار در طبیعت می‌باشد، به طور مستقیم بر ملکه اثر منفی می‌گذارد و به کاهش تخم‌گذاری ملکه می‌انجامد. در چنین وضعیتی بزرگ‌ترین وظیفه زنبوردار مقابله با

تکمیلی، موقوعی که از مواد پروتئینی حرارت دیده یا کهنه (انبارشده) و همچنین شکر که تقریباً فاقد ویتامین است، استفاده می‌شود، تأمین این ویتامین به صورت مکمل مطرح خواهد بود. پژوهش‌های متعددی در زمینه ویتامین C انجام شده است، اما در کشور ما هنوز این ویتامین برای موارد فوق چندان به کار گرفته نمی‌شود و برای توسعه و ترویج مصرف ویتامین C، تحقیقات تکمیلی ضروری است. سطوح بسیار متفاوتی از ویتامین C در مطالعات به کار رفته است، ولی با توجه به نتایج گوناگون هنوز سطح بهینه گزارش نشده است، بهویژه بررسی تأثیر این ویتامین بر ذخیره پروتئینی بدن در آزمایش‌های گذشته مطرح نشده است. در حالی که با توجه به مشکلات ناشی از استرس‌های تغذیه‌ای و CCD، پروتئین ذخیره‌ای بدن بر طول عمر و سلامت زنبوران تأثیر بسزایی دارد. از این رو این پژوهش به منظور بررسی تأثیرات سطوح گوناگون ویتامین C بر میزان تخم‌گذاری ملکه و پروتئین بدن زنبوران کارگر انجام شد.

مواد و روش‌ها

این مطالعه در زنبورستان شخصی واقع در منطقه کوهستانی (دامنه‌های مرکزی البرز) کیلومتر ۶۵ جاده کرج-چالوس، روستای گرماب (36°N , 51°E), در بهار و تابستان ۱۳۹۰ انجام شد.

آماده‌سازی کلنی‌های آزمایشی
در فروردین سال ۱۳۹۰، ۳۰ فرونده ملکه خواهri همسن از اتحادیه زنبورداران ایران زمین خریداری شد و با بچه‌گیری مصنوعی از کلنی‌های مادری، این ملکه‌ها به کلنی‌های جدید معرفی شدند. طی ۳ هفته کلنی‌ها از نظر وجود ملکه و میزان غذای ذخیره شده بازدید شدند و پس از همسان‌سازی آن‌ها از نظر میزان تخم‌گذاری، سطح پرورش نوزاد، اندازه جمعیت، و سطح جمع‌آوری گردد و عسل تیمارهای آزمایشی روی آن‌ها اعمال گردید.

تیمارهای آزمایشی

شربت پایه تمام کلنی‌ها شامل شکر سفید با غلظت ۵۰ درصد بود. ویتامین C به کار رفته در آزمایش، ساخت شرکت کاناویت کشور کانادا به شکل پودر خشک

موادی مانند شکر سفید و جانشین‌شونده‌های گرده، زنبوران را تغذیه می‌کنند، در این گونه موارد از نظر ویتامین‌ها بسیار با مشکل روبرو هستند و افروزنده ویتامین‌ها به غذای زنبور الزامی به نظر می‌رسد (Nehzati, 2009).

طبق تحقیقات انجام‌شده ویتامین C دارای خواص آنتی‌اکسیدانی است (Katalinic *et al.*, 2004). بسیاری از محققان بر این باورند که مکمل‌های ویتامینی (A, C و E) به کاهش رادیکال‌های آزاد می‌انجامد و از این طریق در کاهش بیماری‌ها و افزایش طول عمر در موجودات تأثیر می‌گذارند (Jacob & Sotoudeh 2002). ویتامین C و سایر ویتامین‌های محلول در آب در مقایسه با ویتامین‌های محلول در چربی در گرده به فراوانی یافت می‌شوند، ولی مقدار آنها با توجه به فصل DeGrandi-Hoffman, 2008; Brodschneider & Crailsheim, 2010 جمع‌آوری بهشت متفاوت است (Mattila & Otis, 2006). به گونه‌ای که طبق گزارش‌های محققان از ۷۰ تا ۵۶۰ میلی‌گرم در کیلوگرم گرده تغییر می‌کند (Herbert *et al.*, 1979; Hussein *et al.*, 1985a; Zahra & Talal, 2008; Javaheri, 2003; Zahra & Talal, 2008). افزایش فعالیت زنبوران چراگر، و افزایش تولید عسل (Hussein *et al.*, 1979) می‌انجامد. ناهنجاری ناپدیدشدن جمعیت کلنی‌های زنبور عسل (CCD)¹ از سال ۲۰۰۶ به کاهش سالانه ۴۰-۳۰ درصد از کلنی‌های زنبور عسل در ایالات متحده امریکا منجر شده است (vanEngelsdorp *et al.*, 2009). عامل CCD تاکنون ناشناخته مانده است، ولی بسیاری از محققان بر این باورند که ترکیبی از چند عامل: استفاده بی‌رویه از حشره‌کش‌ها، آفات، استرس تغذیه‌ای، و استرس ناشی از جابه‌جایی منجر به CCD می‌شوند (Huang, 2012; Oldroyd, 2007). تغذیه ناکافی به تضعیف سیستم ایمنی زنبور عسل می‌انجامد و درنتیجه اثر تشدیدکننده‌گی بر سایر استرس‌ها خواهد گذاشت (Huang, 2012). با توجه به اهمیت ویتامین C در سلامت کلنی‌های زنبور عسل و مخصوصاً در تغذیه

1. Colony Collapse Disorder

صرف در نظر گرفته شد و در پایان، تأثیر پس از مصرف ویتامین در کارگران تا ۱۵-۲۰ روز بعد از آخرین مصرف بررسی شد.

تعیین پروتئین لاشه

تمامی عملیات تجزیه و آنالیز پروتئین بدن در بخش شیمی موسسه تحقیقات و سرماسازی رازی کرج با دستگاه کلدار به شرح زیر صورت پذیرفت: برای این منظور مقدار ۰/۵ گرم از نمونه توزین گردید و در داخل لوله آزمایش مخصوص هضم دستگاه ریخته شد، سپس ۵ گرم کاتالیزور و ۱۵ سیسی اسیدسولفوریک غلیظ به نمونه اضافه شد. عمل هضم آنقدر ادامه پیدا کرد تا محلول شفافی به دست آمد. محلول فوق سرد شد، پس از اضافه کردن آب مقطر به نمونه در دستگاه کلدار قرار داده شد و برای استاندارد کردن از محلول سولفات آمونیوم ۵ درصد استفاده گردید. داده های بدست آمده با نرم افزار SAS با رویه GLM تجزیه و تحلیل آماری شدند.

نتایج و بحث

اندازه‌گیری میزان تخم‌گذاری ملکه

با توجه به جدول ۱ در دوره اول تفاوت معنی‌داری بین تیمارها مشاهده نشد. اما در دوره دوم بیشترین مقدار تخم‌گذاری ملکه مربوط به تیمار ۲ و کمترین مقدار مربوط به تیمار ۱ بود. در دوره سوم بیشترین مقدار تخم‌گذاری مربوط به تیمار ۲ بود که با تیمارهای دیگر (۱، ۳، و ۴) تفاوت معنی‌داری داشت ($P < 0.05$). در دوره چهارم تفاوت معنی‌داری بین تیمارها در سطح ۵ درصد مشاهده نشد ($P > 0.05$).

سفیدرنگ با درجه خلوص ۹۹/۹۹ درصد که شرکت شیمی‌دارو پارسیان وارد کشور می‌کند، با نسبت‌های مشخص در شربت حل گردید. این آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۴ تیمار و ۷ تکرار انجام شد. تیمارهای آزمایشی شامل: ۱. تیمار ۱ (شاهد): شربت شکر خالص بدون ویتامین C. ۲. تیمار ۲: شربت شکر به اضافه ۲۰۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم ویتامین C. ۳. تیمار ۳: شربت شکر به اضافه ۴۰۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم ویتامین C؛ و ۴. تیمار ۴: شربت شکر به اضافه ۶۰۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم ویتامین C.

نحوه مصرف شربت‌ها

برای تهیه شربت، شکر را در آب گرم (به نسبت ۱ به ۳۵۰۰ مخلوط شد و پس از سرد شدن به‌ازای هر تیمار ۵۰۰ میلی‌لیتر شربت (هر کلنی یک روز در میان ۵۰۰ میلی‌لیتر شربت و ۷ تکرار) در سطل مخصوص جدا گردید و بعد از آماده‌سازی تغذیه کلنی‌ها به صورت یک روز در میان به مدت ۴۵ روز انجام شد.

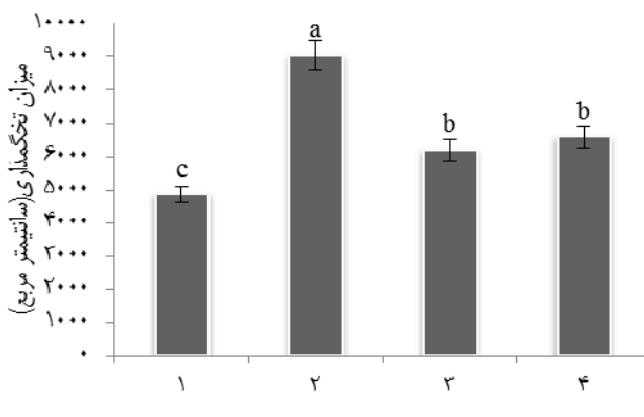
داده برداری و اندازه‌گیری فراسنجه‌ها

به‌منظور ارزیابی عملکرد تیمارهای آزمایشی فراسنجه‌های زیر اندازه‌گیری شد. میزان تخم، لارو، و شفیره با استفاده از کادر تقسیم‌شده به مربع‌هایی با ابعاد 5×5 سانتی‌متر اندازه‌گیری شد. همچنین به‌منظور اندازه‌گیری وزن بدن و تجزیه شیمیایی برای تعیین پروتئین لاشه، نمونه‌برداری از زنبوران گارگر جوان به صورت تصادفی به تعداد تقریبی ۵۰ عدد طی چهار دوره (۱۳۹۰/۲/۱۰، ۱۳۹۰/۳/۲۰، ۱۳۹۰/۳/۲۰، و ۱۳۹۰/۴/۱۰) انجام شد. آخرین نمونه‌برداری ۱۵ روز پس از قطع تغذیه با ویتامین C انجام گرفت. در ابتدای آزمایش برای بررسی تأثیر ویتامین بر کارگران جوان حدود ۲۰ روز فاصله از شروع

جدول ۱. تأثیر سطوح گوناگون ویتامین C بر تخم‌گذاری ملکه در دوره‌های گوناگون (سانتی‌متر مربع)

تیمار	دوره ۱	دوره ۲	دوره ۳	دوره ۴
تیمار ۱ (۰ میلی‌گرم در کیلوگرم)	۴۳۹۳	۴۹۸۱ ^b	۴۹۸۲ ^b	۵۰۳۶
تیمار ۲ (۲۰۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم)	۴۲۸۶	۱۰۳۷۵ ^a	۱۴۷۸۶ ^a	۶۷۵۰
تیمار ۳ (۴۰۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم)	۴۷۱۴	۷۵۵۳ ^{ab}	۶۳۲۱ ^b	۶۲۱۴
تیمار ۴ (۶۰۰۰ میلی‌گرم در کیلوگرم)	۴۳۹۲	۷۰۱۷ ^{ab}	۸۳۵۷ ^b	۶۵۸۹
SEM	۸۲۹	۱۰۶۶	۷۹۳	۵۵۳

a,b,c حروف غیر مشابه در هر ستون بیانگر تفاوت معنی‌دار ($P < 0.05$) هستند.

نمودار ۱. میانگین میزان تخم‌گذاری

کلندی شده است. طبق گزارش (Herbert *et al.*, 1985b) کلندی‌های زنبور عسل تغذیه شده با تیمارهای غذایی حاوی ۲ گرم ویتامین C در کیلوگرم شربت تعداد بیشتری نوزاد پرورش دادند.

اندازه‌گیری درصد پروتئین بدن زنبوران کارگر مقایسه میانگین تیمارها نشان داد (جدول ۲) که تیمار ۲ از نظر درصد پروتئین بدن با سایر تیمارها تفاوت معنی‌دار در سطح ۵ درصد دارد. بیشترین درصد پروتئین را تیمار ۲ (۵۷/۴۵ درصد) به خود اختصاص داد و کمترین میزان مربوط به تیمار ۳ (۴۷/۵۰ درصد) بود.

باتوجه به نمودار ۱ میانگین میزان تخم‌گذاری کل دوره برای تیمارهای ۱، ۳، ۴، ۲ و ۱ به ترتیب از بیشترین به کمترین ۹۰۴۹، ۶۵۸۹، ۶۲۰۰، ۴۸۴۸ و ۴ سانتی‌متر مربع است که از نظر آماری بین آنها اختلاف معنی‌داری وجود دارد ($P < 0.05$). تیمار ۲ از نظر میزان تخم‌گذاری ملکه با تیمارهای ۱، ۳، ۴ تفاوت معنی‌داری داشت ($P < 0.05$). نتایج حاصل با نتایج دیگر محققان، Hussein *et al.*, 2003; Javaheri, 2003; Herbert *et al.*, 1979 و 1985b؛ Herbert *et al.*, 1979 مطابقت دارد.

Hussein et al. (1979) نشان دادند که تغذیه ۵/۰ درصد ویتامین C همراه شربت شکر (۱:۱) موجب افزایش تخم‌گذاری و افزایش قابل توجه در جمعیت

جدول ۲. تأثیر سطوح گوناگون ویتامین C بر درصد پروتئین بدن زنبوران کارگر

تیمار	میانگین درصد پروتئین بدن
(۱)	۵۰/۳۵ ^{bc}
(۲)	۵۷/۴۵ ^a
(۳)	۴۷/۵۰ ^c
(۴)	۵۳/۴۰ ^{ab}
SEM	۱/۶۴

a-b-c: حروف غیر مشابه در هر ستون بیانگر تفاوت معنی‌دار ($P < 0.05$) است.

تیمار گرده گل ۶۳/۴۷ درصد و تیمار مکمل گلوتون+گرده گل ۶۷/۷ درصد گزارش کرد. به نظر می‌رسد در اثر تخم‌گذاری زیادی که تیمار ۳ داشته است سطح پروتئین آن در کل بدليل پرورش نوزاد تحت تأثیر قرار گرفته باشد.

مقادیر به دست آمده از این آزمایش با نتایج Nehzati (2009) جیره‌های حاوی گلوتون ذرت، مخمر نانوایی، و دانه سویا را ارزیابی کرد، این جیره‌ها که همراه با ۱۰ درصد گرده بودند، پروتئین بدن زنبوران را افزایش دادند، در این پژوهش درصد پروتئین لاشه

Nehzati (2009) جیره‌های حاوی گلوتون ذرت، مخمر نانوایی، و دانه سویا را ارزیابی کرد، این جیره‌ها که همراه با ۱۰ درصد گرده بودند، پروتئین بدن زنبوران را افزایش دادند، در این پژوهش درصد پروتئین لاشه ۴۳/۲۲ تا ۷۰/۰۵ درصد گزارش شده است.

Abbasian (1997) میانگین پروتئین لاشه بر حسب وزن خشک را برای تیمار عسل (شاهد) ۶۲/۷۰ درصد،

زمستان‌گذرانی اهمیت فوق العاده‌ای دارد. در بهار و اوایل تابستان میزان پروتئین بدن کمتر از سایر فضولات است. Otis *et al.* (2004) گزارش کردند هر قدر پروتئین و چربی ذخیره شده در بدن زنبور عسل بیشتر باشد، در دوره زمستان‌گذرانی و طی کردن فصل سرما از ذخیره انرژی بیشتری برخوردار خواهند بود و زمستان را با تلفات کمتری پشت سر خواهند گذاشت.

نتیجه‌گیری کلی

با توجه به فراسنجه‌های اندازه‌گیری شده و تجزیه و تحلیل تمامی نتایج به دست آمده، نتیجه‌گیری می‌شود که به احتمال قوی افروندن ۲۰۰۰ میلی‌گرم ویتامین C در شربت شکر می‌تواند به افزایش میزان تخم‌گذاری ملکه و پروتئین بدن زنبوران کارگر منجر شود و از آنجاکه ذخیره پروتئین بدن برای پرورش نوزاد و رشد و فعالیت غدد شیری لازم است، در موقع تغذیه کمکی کلنی‌های زنبور عسل با مواد قندی (شکر سفید) و جیره‌های مصنوعی، بهتر است زنبورداران برای افزایش تخم‌گذاری ملکه و ترمیم و بازسازی کلنی‌های ضعیف از ویتامین C محلول در شربت شکر با غلظت ۲۰۰۰ میلی‌گرم استفاده کنند.

Somerville درصد اعلام کرد و کمتر از ۴۰ درصد را نشانه سوء تغذیه و استرس کمبود پروتئین می‌داند. با توجه به اینکه ویتامین C با تأثیرگذاشتن بر عوامل فیزیولوژیکی متعددی در بدن باعث بهبود عملکرد متابولیکی و بیوسنتز مواد لازم می‌شود، می‌تواند در تکامل و رشد بیشتر اندامها و بافت‌ها نقش بسزایی داشته باشد. از فعالیت‌های وابسته به ویتامین C، سنتز کلازن، کاربینتین، نوروترانسمیترها است، ویتامین C به عنوان کوفاکتور آنزیمی در متابولیسم برخی از اسیدهای آمینه اهمیت دارد (MedlinePlus)، از این رو می‌تواند در بهبود ذخایر پروتئینی بدن و تکامل غدد ترشح‌کننده ژل رویال (هایپوفارینژال) دخالت داشته باشد.

Amdam *et al.* (2004) گزارش کردند که درصد پروتئین بدن زنبورها با توجه به فصل‌های سال متغیر است. آخرین نسل تولیدشده زنبورهای کارگر در اواخر فصل تابستان ویژگی‌های فیزیولوژیکی و طول عمر گوناگون دارند و میزان سطح پروتئین در بدن و همولوف آنها در مقایسه با سایر زمان‌ها خیلی بالاتر است. بالارفتن میزان پروتئین بدن زنبورها در افزایش طول عمر آنها، شروع جستجوگری زنبورهای صحرارو، و

REFERENCES

1. Abbasian, A. R. (1997). Effects of various protein sources on dry matter , carcass protein, fat and longevity of honeybee. Proceeding of 4th Iranian Honeybee Seminar, (In Farsi)
2. Amdam, GV., Hartfelder, K., Norberg, K., Hagen, A. & Omholt, SW. (2004) .Altered physiology in worker honey bees (Hymenoptera: Apidae) infested with the mite Varroa destructor (Acari: Varroidae): a factor in colony loss during overwintering? *Journal of Economic Entomology*, 97, 741-747.
3. Brodschneider, R. & Crailsheim, K. (2010). Nutrition and health in honey bees. *Apidologie*, 41, 278-294.
4. DeGrandi-Hoffman, G., Wardell, G., Ahumada-Segura, F., Rinderer, T., Danka, R. & Pettis, J. (2008). Comparisons of pollen substitute diets for honey bees: Consumption rates by colonies and effects on brood and adult populations. *Journal of Apicultural Research*, 47, 265-270.
5. Heather, R. & Gard, W. (2006). The effects of pollen availability during larval development on the behaviour and physiology of spring-reared honey bee workers. *Apidologie*, 37, 533-546.
6. Herbert, Jr E., Vanderslice, J. & Higgs, D. (1985a). Effect of dietary vitamin C levels on the rate of brood production of free-flying and confined colonies of honey bees. *Apidologie*, 16, 385-394.
7. Herbert, Jr E., Vanderslice, J. & Higgs, D. (1985b). Vitamin C enhancement of brood rearing by caged honeybees fed a chemically defined diet. *Archives of Insect Biochemistry and Physiology*, 2, 29-37.
8. Huang, Z. (2012). Pollen nutrition affects honey bee stress resistance. *Terrestrial Arthropod Reviews*, 5, 175-189.
9. Hussein, MH., Abou-Ghadir, MF., Maher Ali, A., Omar MOM. (1979). Hemolymph of honeybee worker larvae in relation to cobalt chloride and/or vitamin C, *Bee Symposium Affiliated to 3rd Arab Pesticide Conf*, Tanta Univ, 159 – 166
10. Jacob, RA. & Sotoudeh, G. (2002). Vitamin C function and status in chronic disease. *Nutrition in Clinical Care* 5: 66-74.
11. Javaheri, S. D. (2003). Effects of different levels of vitamin C on brood rearing and honey production. Proceeding of 5th Iranian Honeybee Seminar. (In Farsi)

12. Katalinić, V., Milos, M., Modun, D., Musić, I. & Boban, M. (2004). Antioxidant effectiveness of selected wines in comparison with (+)-catechin. *Food Chemistry*, 86, 593-600.
13. Mattila, HR., Otis, GW. (2006). The effects of pollen availability during larval development on the behavior and physiology of spring-reared honey bee. *Apidologie*, 37, 533–546.
14. MedlinePlus Encyclopedia Ascorbic acid.
15. Nehzati, Gh. A. (2009). *Digestibility of protein supplements in Honeybees*. Ph.D. Thesis, College of Agriculture & Natural Resources, University of Tehran, Karaj. (In Farsi)
16. Oldroyd, B. P. (2007). What's killing American honey bees? *PLoS Biology*, 5, 168.
17. Otis, G., Wheeler, D., Buck, N. & Mattila, H. (2004). Storage proteins in winter honey bees. *Apicacata*, 38, 352-357.
18. Somerville, D. (2005). Fat bees, skinny bees—a manual on honey bee nutrition for beekeepers. *Australian Rural Industries Research and Development Corporation Publication*.
19. vanEngelsdorp, D., Evans, J., Saegerman, C., Mullin, C., Haubrige, E., Nguyen, B., Frazier, M., Frazier, J., Cox-Foster, D., Chen, Y. (2009). Colony collapse disorder: a descriptive study. *PLoS One*, 4, e6481.
20. Zahra, A. & Talal, M. (2008). Impact of pollen supplements and vitamins on the development of hypopharyngeal glands and brood area in honey bees. *Journal of Apicultural Science*, 52, 5-12.